

CEL, KTÓRY ZMIENI NASZĄ POSŁUGĘ

Jest wiele celów posługi, ale nasze wysiłki powinny być kierowane pragnieniem pomocy bliźnim w osiągnięciu głębszego indywidualnego nawrócenia i stania się bardziej podobnym do Zbawiciela.

Kiedy kochamy bliźnich tak, jak Zbawiciel, chcemy Kim pomagać tak samo, jak On to czynił. Jako Dobry Pasterz jest najlepszym przykładem wartościowej posługi.

Odwzorowując Jego posługę, pamiętajmy, że Jego wysiłki, by kochać, podnosić na duchu, służyć i błogosławić ludzi, miały cel wyższy niż niesienie pomocy tu i teraz. Z całą pewnością zdawał On sobie sprawę z ich codziennych potrzeb i współczuł im w ich cierpieniu. Zatem leczył, karmił, wybaczał i nauczał. Chciał jednak czegoś więcej niż zaspokoić bieżące pragnienie (zob. Ew. Jana 4:13–14). Chciał, aby otaczający Go ludzie podążali za Nim (zob. Ew. Łukasza 18:22; Ew. Jana 21:22), znali Go (zob. Ew. Jana 10:14; Nauki i Przymierza 132:22–24) i osiągnęli swój boski potencjał (zob. Ew. Mateusza 5:48). To stwierdzenie jest równie prawdziwe w dzisiejszych czasach (zob. Nauki i Przymierza 67:13).

Znamy niezliczoną liczbę sposobów błogosławienia bliźnich, ale kiedy ostatecznym celem naszej posługi jest doprowadzenie ich do poznania Zbawiciela i stania się na Jego podobieństwo, będziemy pracować tak, jakby nie trzeba było nauczać ich o Zbawicielu, ponieważ wszyscy będą Go znać (zob. Ks. Jeremiasza 31:34).

Główny cel Zbawiciela wykraczał poza bieżącą potrzebę

- Pewni ludzie przebyli długą drogę, aby przyprować swojego przyjaciela do Jezusa, żeby mógł być uleczony z paraliżu. I Zbawiciel uleczył tego człowieka, ale Jego priorytetem było wybaczenie mu jego grzechów (zob. Ew. Łukasza 5:18–26).
- Kiedy przyproważono do Zbawiciela kobietę przyłapaną na cudzołóstwie, powstrzymał się przed potępieniem jej, co uratowało jej życie doczesne. Chciał jednak ocalić ją także duchowo, a wyraził to

słowami: „Idź i odtąd już nie grzesz” (zob. Ew. Jana 8:2–11).

- Maria i Marta posłały do Jezusa wiadomość, prosząc, aby przyszedł i uzdrowił Swojego przyjaciela, Łazarza. Jezus, który uzdrawiał ludzi niezliczoną liczbę razy, opóźnił Swoje przybycie, aż Łazarz umarł. Jezus wiedział, czego oczekiwała rodzina, a wskrzeszając Łazarza, wzmocnił ich świadectwa o Swojej boskości (zob. Ew. Jana 11:21–27).

Jakie inne przykłady przychodzą ci na myśl?

Co możemy zrobić?

Jeśli naszym celem stanie się pomoc bliźnim w stanie się bardziej podobnymi do Zbawiciela, zmieni to sposób, w jaki pełnimy posługę. Poniżej podanych jest kilka sposobów, jak zrozumienie tego może wzmocnić nasze wysiłki włożone w posługę.

Pomysł 1.: Nieś służbę na sposób Zbawiciela

Wszystkie nasze wysiłki włożone w czynienie dobra są warte zachodu, ale możemy szukać okazji do wzmocnienia naszej służby poprzez czynienie jej na sposób Zbawiciela. Na przykład, jeśli członkowie rodziny, względem której pełnisz posługę, są chory, przygotowanie im posiłku może być pomocne, ale możesz okazać swoją miłość w zwielokrotniony sposób, składając swoje świadectwo o miłości Zbawiciela do nich. Pomoc w pracach w ogrodzie może być doceniona, ale prawdopodobnie będzie miała większe znaczenie, jeśli zaoferujesz im błogosławieństwo kapłańskie.

Starszy Neil L. Andersen z Kworum Dwunastu Apostołów nauczał: „Osoba o dobrym sercu może pomóc komuś wymienić oponę, zabrać współlokatora do lekarza, zjeść obiad z kimś, kto jest smutny, albo uśmiechnąć się i przywitać, aby rozjaśnić czyjś dzień.

Jednak osoba podążająca za pierwszym przykazaniem naturalnie coś doda do tych jakże ważnych aktów służby”¹.

Pomysł 2.: Skup się na ścieżce przymierza

Kiedy Russell M. Nelson pierwszy raz przemawiał jako Prezydent Kościoła, powiedział: „Pozostańcie na ścieżce przymierza. [Zawieranie i dochowywanie przymierzy] otworzy wam drzwi do wszelkich duchowych błogosławieństw i przywilejów dostępnych dla wszystkich mężczyzn, kobiet i dzieci”².

Jako święci w dniach ostatnich przyjmujemy chrzest, jesteśmy konfirmowani i otrzymujemy dar Ducha Świętego. Godni mężczyźni otrzymują kapłaństwo. Udajemy się do świątyni, aby przyjąć

obdarowanie i razem z rodzinami zostać zapieczętowani na wieczność. Te zbawcze obrzędy i związane z nimi przymierza są kluczowe do tego, abyśmy stali się tacy jak On i mogli z Nim przebywać.

Możemy odegrać ważną rolę w prowadzeniu bliźnich tą ścieżką, kiedy pomagamy im dochowywać przymierzy i przygotowujemy do zawarcia przyszłych przymierzy³. W jaki sposób możesz motywować poszczególne osoby i rodziny, którym służysz, do przyjęcia kolejnych obrzędów, których potrzebują? Może to oznaczać pomoc w przygotowaniu ojca do udzielenia chrztu córce, wyjaśnienie błogosławieństw, jakie wiążą się z kolejnym przymierzem, jakie zostanie zawarte, czy zaproponowanie sposobów, w jakie można bardziej znacząco odnawiać przymierza podczas przyjmowania sakramentu.

Pomysł 3.: Zapraszaj i zachęcaj

Kiedy jest to stosowne, naradzaj się z tymi, nad którymi masz pieczę, w kwestii ich nawrócenia i wysiłków wkładanych w stawianie się na podobieństwo Chrystusa. Zauważ ich mocne strony i pochwal ich za nie. Dowiedz się, gdzie widzą obszar do poprawy, i porozmawiaj o tym, jak możesz im pomóc. (Aby dowiedzieć się więcej o naradach z tymi, względem których pełnisz posługę, zob. „Naradzajcie się w kwestii ich potrzeb”, *Liahona* wrzesień 2018, str. 6–9).

Nie obawiaj się zachęcić ich do podążania za Zbawicielem, aby mógł pomóc im osiągnąć ich boski potencjał. Ta zachęta może zmienić czyjeś życie, kiedy zostanie połączona z okazaniem przez ciebie zaufania do nich i wiary pokładanej w Niego.

Sześć sposobów na to, jak pomóc bliźnim podążać ku Chrystusowi

Poniżej znajdują się propozycje, jak można wspierać bliźnich w udoskonalaniu życia i podążaniu ścieżką przymierza. (Więcej pomysłów znajdziesz w rozdziale 11. publikacji *Abyście głosili moją ewangelię*).

1. **Dziel się.** Bądź szczery i stanowczy, kiedy dzielisz się tym, w jaki sposób Zbawiciel pomógł ci, kiedy starałeś się do Niego zbliżyć poprzez życie zgodne z zasadami ewangelii pomimo niepowodzeń.
2. **Obiecuj błogosławieństwa.** Ludzie potrzebują powodu, aby się zmienić, który będzie bardziej przekonujący niż powód, by tego nie robić. Wyjaśnienie błogosławieństw związanych z danym działaniem może stanowić źródło pełnej mocy motywacji (zob. Nauki i Przymierza 130:20–21).
3. **Zapraszaj.** Życie zgodne z daną zasadą ewangelii skutkuje świadectwem o jej prawdziwości (zob.

Ew. Jana 7:17) i prowadzi do głębszego nawrócenia⁴. Niemal każda interakcja może zawierać proste zaproszenie do zrobienia czegoś, co pomoże wzrastać.

4. **Przygotuj wspólny plan.** Co musi się wydarzyć, aby udało im się utrzymać obecny poziom zaangażowania w zmianę? W jaki sposób możesz pomóc? Czy można to przedstawić na osi czasu?
5. **Wspieraj.** Jeśli będzie to pomocne, rozwiń sieć wsparcia stworzoną z osób, które mogą im pomóc utrzymać motywację i osiągnąć sukces. Każdy z nas potrzebuje kogoś, kto będzie nas dopingował w naszych wysiłkach.
6. **Sprawdzaj postępy.** Rozmawiaj regularnie o postępach. Pozostań skoncentrowany na planie, ale dokonuj zmian, kiedy zajdzie taka potrzeba. Bądź cierpliwy, wytrwały i dodawaj otuchy. Zmiana może zająć sporo czasu.

Zaproszenie do działania

Zastanów się, w jaki sposób twoje wysiłki włożone w posługę — zarówno te duże, jak i małe — pomagają bliźnim pogłębić ich nawrócenie i stawać się na podobieństwo Zbawiciela.

Artykuły z serii „Zasady posługi” mają na celu pomóc nam uczyć się, jak troszczyć się o siebie nawzajem — nie są przesłaniem, którym trzeba się podzielić podczas odwiedzin. Kiedy lepiej zrozumiemy osoby, którym służymy, Duch Święty podpowie nam, czego od nas potrzebują poza naszą troską i współczuciem.

PRZYPISY

1. Neil L. Andersen, „A Holier Approach to Ministering” (przemówienie wygłoszone na uroczystym spotkaniu na Uniwersytecie Brigham Younga, 10 kwietnia 2018), str. 3; strona internetowa: speeches.byu.edu.
2. Russell M. Nelson, „Gdy razem idziemy naprzód”, *Liahona*, kwiecień 2018, str. 7.
3. Henry B. Eyring, „Córki w przymierzu”, *Liahona*, maj 2014, str. 125–128.
4. David A. Bednar, „Nawróceni do Pana”, *Liahona*, listopad 2012, str. 106–109.